

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

Anmodninger om et europæisk betalingspåkrav behandles i overensstemmelse med reglerne i kapitel XXIII i Republikken Litauens civile retsplejelov (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*), med forbehold af de undtagelser, der er fastsat heri.

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Proceduren i kapitel XXIII i Republikken Litauens civile retsplejelov finder anvendelse på sager vedrørende fordringshaveres pengekrav (som udspringer af en aftale, svig, ansættelsesforhold, underholdspligt osv.).

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Nej.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Fordringshaveren kan også vælge, at sager, der behandles i overensstemmelse med kapitel XXIII i den civile retsplejelov, skal behandles inden for rammerne af en almindelig retssag eller en skriftlig procedure.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Det fremgår af kapitel XXIII i den civile retsplejelov, at anmodninger ikke behandles, hvis skyldneren har bopæl eller hjemsted i udlandet.

Hvis sagen er indledt på grundlag af en fordringshaveres krav, og det efter afsigelse af en kendelse viser sig, at skyldnerens bopæl eller arbejdsplads er ukendt, vil retten ophæve kendelsen, og behandlingen af fordringshaverens anmodning vil blive indstillet. En sådan kendelse kan ikke anfægtes ved at iværksætte en særskilt appel. Under disse omstændigheder kan retten kun ophæve kendelsen og indstille behandlingen af fordringshaverens anmodning, hvis retten tidligere har fastsat en frist for fordringshaverens bestemmelse af skyldnerens bopæl eller arbejdssted eller andre dispositioner, som giver retten mulighed for at forkynde procesdokumenterne på anden vis.

1.2 Den kompetente domstol

Sager, der er baseret på anmodninger om udstedelse af et betalingspåkrav, behandles af distriktsretten (*apylinkės teismas*) på bopælsstedet.

1.3 Formkrav

Ud over de generelle krav, der gælder for processkrifters indhold og form, skal en anmodning om et betalingspåkrav indeholde følgende: fordringshaverens navn, efternavn, personnummer og adresse eller, hvis fordringshaveren er en juridisk person, det fulde navn, hjemsted, registreringsnummer og kontonummer, oplysninger om det relevante kreditinstitut og, hvis anmodningen indgives af en repræsentant, navn og adresse på fordringshaverens repræsentant

skyldnerens navn, efternavn og personnummer (hvis det er kendt), adresse og arbejdssted (hvis det er kendt) og, hvis skyldneren er en juridisk person, det fulde navn, hjemsted, registreringsnummer og kontonummer (hvis det er kendt) samt oplysninger om det relevante kreditinstitut (hvis det er kendt)

kravets størrelse

hvis et krav vedrører rente eller morarente, rentesats, beløb og beregningsperiode derfor

kravet, de faktiske omstændigheder og bevismateriale

en begrundet anmodning om foreløbige foranstaltninger over for skyldneren, hvis der er grundlag derfor, og der findes oplysninger om skyldnerens aktiver bekræftelse af, at ingen af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 431, stk. 2, i den civile retsplejelov, gør sig gældende (på det tidspunkt, hvor anmodningen om udstedelse af et betalingspåkrav indgives, er den forpligtelse (eller en del af den forpligtelse), som fordringshaveren skal opfylde mod betaling af det omstridte beløb, ikke blevet opfyldt, og skyldneren kræver, at den opfyldes; noget af forpligtelsen kan ikke opfyldes, og fordringshaveren kræver, at den del af den bliver opfyldt; skyldneren har bopæl eller har hjemsted i udlandet; skyldnerens bopæl og arbejdssted er ukendt) en fortegnelse over de dokumenter, der er vedlagt anmodningen.

En anmodning om underholdsbidrag skal også indeholde skyldnerens fødselsdato og -sted, modtagerens fødselsdato og -sted (hvis anmodningen indgives af en anden en modtageren selv), det månedlige underholdsbidrag og den periode som kravet vedrører.

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Det anbefales, at den standardformular, som justitsministeriet har godkendt, anvendes.

Der findes en skabelon til anmodningen om udstedelse af et betalingspåkrav på de litauiske domstoles elektroniske portal på

<https://e.teismas.lt/lt/public/documentstemplates/>

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Nej.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Dette er ikke reguleret.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

En anmodning om udstedelse af et betalingspåkrav behøver ikke at dokumenteres.

1.4 Afvisning af begæringen

Retten vil afvise anmodningen i følgende tilfælde:

- i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 137, stk. 2, i Republikken Litauens civile retsplejelov (tvisten bør ikke være genstand for et civilt søgsmål ved en domstol; kravet henhører ikke under den relevante rets kompetence; den person, som har indgivet anmodningen, har ikke fulgt den forudgående udenretslige procedure, der er fastlagt i lovgivningen, til bilæggelse af den pågældende type sag; der er afsagt en retskraftig rets- eller voldgiftskendelse om tvisten mellem de samme parter om samme genstand og baseret på samme grunde, eller der findes en retskraftig kendelse, hvorved sagsøgers afkald på kravet eller parternes forligsaftale tiltrædes; der verserer en sag ved en domstol vedrørende en tvist mellem de samme parter om samme genstand og baseret på samme grunde; parterne har indgået en aftale om, at tvisten skal løses ved voldgift; anmodningen er indgivet på vegne af en person uden rets- og handleevne; anmodningen er indgivet på vegne af den berørte part af en person, som ikke er bemyndiget til at føre sagen)

- anmodningen opfylder ikke kravene til, at den kan antages til realitetsbehandling i artikel 431, stk. 1 og 2, i Republikken Litauens civile retsplejelov eller er klart ikke berettiget.

1.5 Klageadgang

En afgørelse om ikke at antage en anmodning til realitetsbehandling kan anfægtes ved at iværksætte en særskilt appel.

1.6 Indsigelse

Skyldneren kan indgive en indsigelse mod fordringshaverens anmodning eller en del af den til den ret, der har udstedt betalingspåkravet. Hvis skyldneren har indfriet en del af fordringshaverens krav eller anerkender en del af kravet, men ikke desto mindre ikke har indfriet det, kan denne gøre indsigelse mod gyldigheden af den resterende del af kravet.

Skyldnerens indsigelse mod fordringshaverens anmodning skal indgives skriftligt senest 20 dage efter forkyndelse af betalingspåkravet for skyldneren. En indsigelse skal opfylde de almindelige krav, der gælder for processkrifters indhold og form, bortset fra kravet om, at indsigelsen skal begrundes. Hvis der var tvingende årsager til, at skyldneren har indgivet indsigelsen efter fristens udløb, kan retten annullere fristen og lade den løbe på ny på skyldnerens anmodning. En afgørelse om at afslå sådan anmodning fra skyldneren kan anfægtes ved iværksættelse af en særskilt appel.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Når retten modtager en skyldners indsigelse, skal den underrette fordringshaveren inden for tre arbejdsdage om, at fordringshaveren kan anlægge en retssag i overensstemmelse med de almindelige regler om søgsmål (herunder reglerne om kompetence) og betale den resterende del af stempelgebyret senest 14 dage efter rettens forkyndelse af påkravet. Eventuelle foreløbige foranstaltninger, som retten har anordnet, må ikke ophæves før udløbet af søgsmålsfristen.

Hvis skyldneren fyldestgør en del af fordringshaverens krav i overensstemmelse med rettens afgørelse eller anerkender en del af kravet, men ikke desto mindre ikke indfrier det, og kun bestrider den resterende del af fordringshaverens krav, vil retten afsige at træffe en ny afgørelse om godkendelse af fordringshaverens krav i det omfang, skyldneren ikke har bestridt det i overensstemmelse med reglerne i det relevante kapitel. Hvis skyldneren kun bestrider den del af rettens afgørelse, der vedrører sagsomkostninger, vil retten tage stilling til spørgsmålet om godtgørelse af disse omkostninger i en særskilt kendelse. Fordringshaveren kan anlægge søgsmål om den uindfrie del af sit krav efter proceduren i den relevante artikel.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

Hvis fordringshaveren ikke indgiver en behørigt udarbejdet anmodning inden for 14 dage, vil retten træffe afgørelse om afvisning af fordringshaverens anmodning og returnere den til fordringshaveren, og kendelsen og eventuelle foreløbige foranstaltninger vil blive ophævet. Denne afgørelse kan anfægtes ved iværksættelse af en særskilt appel, selv om dette ikke forhindrer fordringshaveren i at anlægge en retssag efter den almindelige procedure.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Kendelse får retskraft, hvis skyldneren ikke gør indsigelse mod fordringshaverens anmodning inden for 20 dage. Kendelsen kan ikke fuldbyrdes som en hastesag.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Rettens kendelse kan ikke anfægtes ved appel eller kassationsappel.

Sidste opdatering: 21/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.